

Kıvırcığın Heybesi
Fatma Demirhan Çelik

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedia.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Hafsa Durmuş

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Mart 2025

ISBN: 978-625-6830-87-6

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

KIVIRCIĞIN HEYBESİ

Fatma Demirhan Çelik

FATMA DEMİRHAN ÇELİK

1972 yılında Kırıkkale’de doğdu.

1993’te Selçuk Üniversitesi Turizm ve Otel İşletmeciliği bölümünü, 2020’de Atatürk Üniversitesi Lojistik bölümünü bitirdi.

1999 yılından bu yana çeşitli gazete, TV, dergi ve sosyal medya platformlarında köşe yazarlığı, metin yazarlığı ve röportajlar yaptı. Özel kuruluşlar için yaptığı metin yazarlığının yanı sıra; TV spikerliği, reklam ve belgesel programlarında da seslendirme-ler gerçekleştirdi.

Bir şirkette yöneticilik yapan Çelik, evli ve iki çocuk annesidir. Alanya’da yaşamaktadır.

Sanatla olan yolculuğu, hayatının her anına dokundu. Resim, müzik, moda ve stilistik gibi alanlarda eğitimler aldı ve bu alanlarda çalışmalar yaptı.

Kıvırcığın Heybesi, Çelik’in ilk kitabıdır.

İnsanın hayat yolculuğu bir muammadır aslında.
Nereye, hangi yöreye gideceđi de meçhul..
Sadece yürekten isteği belirler ve umutları yeşertir yolunu.

Umudum;
Ezelsu ve Neva Haktan'a

Yol arkadaşım Ali'ye

İyi ki dediklerim;
Aileme

ve

Bu dizeleri sizlere ulaştırmamda emeği geçen tüm
sevdiklerime...

Hüznüme lamba dertler

Sardılar yine dört bir yanıımı.

Vazgeçemediğim, emek verdiğim duraklarda

Yakaladı yine, “Kal.” dedi, “Dur.” dedi.

Gidememelerime cevap...

ÖLÇÜT

Bir damlanın dünyaymış gibi verdiği hissin içinde;
Berrak, minik, saf yařayan biriydim.

Bakana göre büyüdüm, bakana göre küçüldüm,

Bakıp da görmeyene ise

Zaten yoktum...

Bir iek yaprađında, bir ađaç kabuđunda

Ya da bir meyve kurdunda düşür beni toprağa Allah'ım.

Düşür de can olayım bari,

Can suyu...

Ölçeksiz ölçütüme bakıp da küçümsemesinler.

Ve yahut izin ver;

Nerede, ne zaman, nasıl hasıl olacağım, yeniden

Göster onlara.

EYLEME

Eđildim kaldırımlara, yarenlik edenlere.
Sarhoşluk dolduđun bedenlere,
Süzölen gözlerden nazar eyleme.
Sürgüne gidene naz eyleme,
Aşkın buhurundan,
Kifayetsiz dünyadan sefer eyleme.
Gönlüm,
Soluđun yetmeden söz eyleme.

Bir reçelin azizliğini hiç bu kadar sorgulamamıştım.

Tereyağının üstünlüğünü,

Domates salçasının hâkimiyetini,

Su böreğinin karşı konulmaz gücünü...

Bu kadar sade bir yaşamın ve gülen yüzlerin önemini

Anlayamamıştım.

İnsan,

Bu hayat denen çarkın içinde nefes aldığını sanarak

koştururken,

Hiç de nefes alamadığını görünce

Neleri kaçırdığını geç keşfediyor ne yazık ki...

Ah Yarım

İmtihanım ol, yârim,
Gözleri kör, yârim.
Değdiler sana,
Konduramadın kimseye.
Gel yanımda dur, yârim.
Allak bullak oldun, derin sulara daldın,
Duru sulara yer bulamadın, yârim.
Gönlünü akla yeğledin,
Geleni gideni eyledin.
Gel dedim, gelmedin.
Gönlü de gözü de derman,
Kendine dert, yârim.

BAYRAM

Tadın yok be Bayram.

İıııııı...

Ne gelenin var ne de

Gidenin, evet.

Teker teker eksilecek sevdiklerin,

Bıaktıkları anılarla var olacaksın.

Çoğalttığın ya da geç kaldıklarınla avunacaksın.

Ölümün sadece sana uğramadığına kanaat getirip

Dalıp gideceksin.

Ne kalabalık bir sofraya vardı bugün, ne de başında gülüşenler.

Sadece adın vardı be Bayram...

Kalakaldın öylece.

Bir kara yalnızlık sardı yine

Neden bilinmezlere...

Duygular sırdaşım, kalabalıklar karşıtım.

Sen, niye gülümseyemeyen, yine?

Gönül kör, baktığım yöne.

Viran oldum ben gene.

Dolandım, durdum her derdime.

Tarumarım bu gece yine.

Bayramlar gönlümün sultanıydı;

Tahtında annemle babam otururken,

Kalabalıkların dem vurduğu sofralarda büyüdüm ben.

El öperek, şeker toplayarak...

“Tamamına eriştirsin Allah” dilekleriyle, güzel kucaklaşmalar
arasından baktım hep.

Yüz yüze, sarılarak, sohbet ederek kutladım hep.

Oysa şimdi,

Bu satırlardan okuyacaksınız bayram kutlamalarımı.

Ana-baba eli öpmeden,

Doğduğun evin demli çay kokusunu duymadan,

Bahçe toprağına dokunamadan...

Ne acı...

Sorunsuz hayatım derken;

İçine düştüğün andır.

Ağlamamak için tutmaya çalıştığın;

İki damla tuzlu sıvıdır.

Kahır mektubu gibi verip vermemekte kararsız kalıp;

Bağrına bastırıldığıdır.

Benliğinin çıkmazında yok oluşun ya da anlatamamanın verdiği;

Garip direniş, mesela.

Of...

Yaşamadım mı yoksa hiç?

AR

Arınırım kendimden,
İmtina ederim elden,
İndirim gözlerimi, ar ederim dünyadan.
Korkarım ruhumdan, ederim tövbe.
Mücadele gerek her türlü sesle,
Gidecek yöre belli.
Arkana aldığın rüzgar geçici,
Sus pus olur, gün gelir dillerin.
Kaybedecek nefes belli.